

zową o składzie 40 g ekstraktu maltozowego w 1000 cm³ wody destylowanej z dodatkiem 30 g agaru, znakuje się izotopem promieniotwórczym radionuklidem fosforu ³²P w ilości 0,20 μCi/ml pożywki, wprowadza się do szklanych pojemników o specjalnej konstrukcji i zaszczepia się grzybem testowym *Coniophora cerebella* Pers. Pojemniki umieszcza się w termostacie w temperaturze 22°C i wilgotności od 75% do 85%, na okres czterech dni. Następnie umieszcza się w pojemnikach próbki nośnika, nasycone badanym impregnatem. Nośnik stanowi próbkę drewna wykonaną z bielu sosny o gęstości 0,43±0,53 g/cm³, układzie włókien stycznym i przebiegu słoików rocznych pod kątem 30 do 60° do głównej powierzchni pomiarowej. Po upływie siedmiu dni, próbki porośnięte znakowaną grzybnia, oczyszcza się z grzybni i dokonuje się pomiaru stopnia odporności biologicznej zaimpregnowanego nośnika, znaną metodą radiometryczną.

Z otrzymanych częstości zliczeń, będących miarą aktywności promieniotwórczej próbki i obróbce matematyczno-statystycznej, sporządza się wykres w układzie: oś rzędnych — stosunek częstości zliczeń próbek zaimpregnowanych do kontrolnych, oś odciętych — stężenie impregnatu w próbce, wyrażone w kg/m³.

Z wykresu wyznacza się metodą graficzną graniczną wartość grzybobójczą impregnatu. Podstawą analizy graficznej jest wartość 0,29 na osi rzędnych, zrzutowana na krzywą kalibracyjną, a następnie na oś odciętych, jak to uwidoczniło na załączonym wykresie. Tok postępowania przedstawiony w przykładzie oznaczania wartości grzybobójczej impregnatu „Xylomit popularny” jest identyczny dla wszystkich preparatów zabezpieczających drewno i materiały drewno-pochodne przed korozją biologiczną.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób oznaczania wartości grzybobójczej preparatów impregnacyjnych metodą izotopową, **znamienny tym**, że oznaczanie toksyczności preparatów impregnacyjnych dokonuje się stosując znacznik promieniotwórczy, radionuklid fosforu ³²P, najkorzystniej o stężeniu 0,20 μCi/ml, który wprowadza się do pożywki agarowo-brzeczkowej, uprzednio zaszczepionej kulturą grzyba testowego i umieszcza się na niej nośnik zawierający preparat impregnacyjny, a następnie po upływie pewnego okresu czasu dokonuje się pomiaru stopnia odporności biologicznej zaimpregnowanego nośnika.

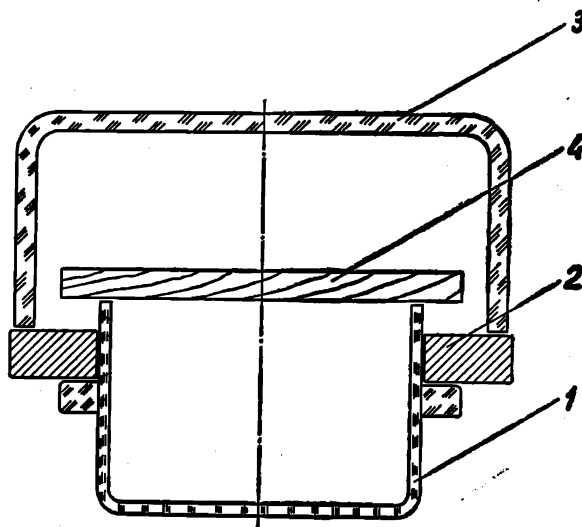

FIG. 1-

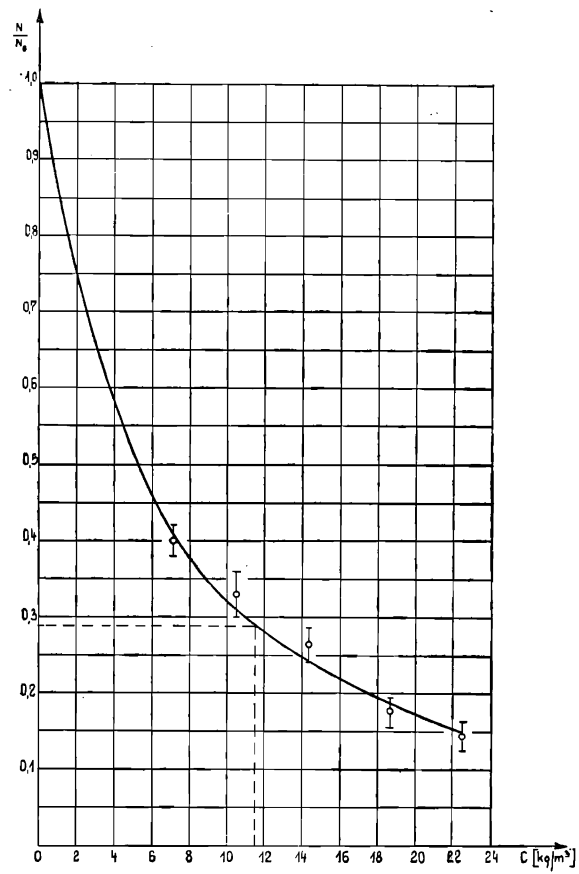

FIG. 2